

drede Tusinder. Nu ved man jo nok, at Rygtet altid overdriver, og det vil sikkert nok ogsaa være Tilfældet her, men Sandheden bliver dog nok den, at der har udviklet sig et meget stort Fiskeri i de senere Aar, og da et af Motiverne til Banens Anlæg skulde være det, at den skulde anlægges som en Fiskeribane, vilde det være ganske urimeligt at skære dette Endestykke bort, der alene virker som Fiskeribane.

Det forekommer mig nu, at der overhovedet egentlig kun foreligger 3 Standpunkter. Det første og rationelt eneste korrekte, og vistnok ogsaa det i alle Henseender retfærdigste vilde utvivlsomt være, at man lod denne Lov staa urørt, indtil den enten blev gennemført eller udløb og bortfaldt, hvad der vil ske i Aaret 1904. — Det andet Standpunkt repræsenteres af dette Lovforslag ved en Omkalfatring, som jeg tidligere har nævnt, der griber ind i virkelig berettigede Interesser, som gennem Lovgivningen tidligere vare varetagne og sikrede. — Det tredje Standpunkt er, om jeg saa maa kalde det, Kompromisstandpunktet, men det nærmer sig meget til det Standpunkt, som jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister repræsenterer, i alt Fald fik jeg det Indtryk af den højtærede Ministers Udtalelser. Det gaar ud paa, at da det til Trods for mange Aars Anstregelser og mange Aars Forsøg har vist sig umuligt at gennemføre Banen, saaledes som den ved Loven er foreslaaet, paa Grund af Rivaliteten mellem de 2 Byer Esbjerg og Varde, saa synes det at være haardt, at den store Landbefolkning, der i saa høj Grad trænger til en Jærnbaneforbindelse, skal være et magtesløst Offer overfor disse rivaliserende Byer og i alt Fald i lang Tid berøves Udsigten til at faa en Jærnbane. Jeg kunde derfor være ret tilbøjelig til at gøre en Forandring, der gjorde Banens Gennemførelse mulig. Ganske vist vilde Varde derved sejre, men jeg kunde godt unde Varde By denne Sejr. Jeg kunde ogsaa være behjælpelig til en saadan Ændring, idet jeg gaar ud fra, at der kunde meget godt her træffes en Ordning, hvorved Banens Gennemførelse muliggjordes, ja endogsaa saaledes, at der, som Sagen foreligger, efter hvad der er mig meddelt, var al Udsigt til dens hurtige Gennemførelse, idet man nemlig gjorde den Forandring, at Banen kan gennemføres fra Nymindegab til Varde, uden at samtidig Linien til Esbjerg skal omlægges. Ved en saadan Ændring vilde der ikke ske Uret til nogen Side, thi saa stod Vejen altid — det vil sige i de til-

bageværende 4 Aar — aaben for Gennemførelsen af denne Gren af Banelinien, som Landbefolkningen sikkert nok sætter højest Pris paa, og som de Kommuner, hvis Adresse jeg her har oplæst et Brudstykke af, alene ere interesserede i; blev den ikke gennemført, skete der jo ikke anden Skade, end at Banestykket bortfaldt og bortfaldt paa en naturlig Maade, en Maade hvorpaa Beboerne maatte være belavede, da der ikke var givet dem anden Udsigt, end at de i de 10 Aar skulde have Lov til at søge Banen gennemført.

Hvilket af disse 3 Hovedstandpunkter dette høje Ting nu end vil indtage, saa følger jeg mig overbevist om, at det ikke vil skride til Valget mellem dem uden en meget nøje Overvejelse og grundig Undersøgelse, og jeg skal slutte med at udtale det Haab, at dette høje Ting vil foretage en saadan grundig Undersøgelse, inden det træffer sin Afgørelse.

Brødsgaard: Den Bane, som efter det foreliggende Forslag her foreligger til Behandling, er jo som alt bemærket en Bane, der var vedtagen efter Loven af 8de Maj 1894, og jeg skal minde om, at den Gang, da Banen blev vedtagen, blev der, som bekendt, i Rigsdagen ført meget vidtløftige og indgaaende Forhandlinger om den. Det Forslag, som nu foreligger, gaar jo ud paa at reducere Banen, saaledes at Billum—Esbjerg-Linien bortskæres, og ligeledes, at den sidste Ende, som gaar ud til Nymindegab, skulde gaa ud af Lovforslaget. Jeg har temmelig nøje Kendskab til disse Baneforhold derude, idet jeg i sin Tid paa Amtsraadets Vegne har deltaget i en hel Del af de Forhandlinger, som ere førte af de interesserede Kommuner angaaende Baneanlægget, og jeg tør nok sige, at efter den Anskuelse, jeg derefter har faaet, anser jeg det for umuligt, at gennemføre Linien Billum—Esbjerg. Varde By har jo nemlig stillet sig paa det Standpunkt, at den ikke vil deltage i et Baneanlæg, for saa vidt Esbjerg-Linien fastholdes, og Ribe Amtsråd har gjort sin Støtte afhængig af, at Varde By deltager i Baneanlægget. At Varde By stiller sig saaledes, er let forstaaeligt, da dens Interesse vil blive krænket i høj Grad ved, at Esbjerg-Linien gennemføres. Det er nemlig Varde Bys naturlige Opland, som dette Baneanlæg gaar igennem, og hvis man udfører denne Banelinie udenom Varde fra Billum ned til Esbjerg, er det helt sandsynligt, at en Del af det Opland, som ubetinget hører til Varde, ogsaa vil gaa den